



eglutė

1983
GRUODIS



eglutė

1983
gruodis

TURINYS

- 3 ŠVENTĄ NAKTĮ, R. Jotvingytė
- 4 DEBEŠELIO KALĖDOS, R. Jotvingytė
- 13 KŪČIŲ VAKARO STEBUKLAS, L. Sruoginytė
- 19 IR VĖL LEDYNŲ MIESTE, Teta Audronė
- 23 KAS ĮVYKO GRUODŽIO MĖNESĮ, paruošė V. Abromaitis
- 24 GALVOSŪKIAI
- 27 VAIKŲ KŪRYBA
- 31 1983 METŲ "EGLUTĖS" TURINYS

PIEŠINIAI

1983 m. viršeliai — V. Stančikaitės
Skyrių vinjetės — Zitos Sodeikienės
Kitos iliustracijos:

- J. Paukštienė — 3
- A. Trinkūnas — 4-7, 10-12
- L. Sruoginytė — 13, 15, 18
- A. Skrupskelienė — 19-22

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, 57 Sylvan Ave., Toronto, Ont., Canada M6H 1G4

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

*Nuoširdžiai dėkojame p. A. MAŽIULIUI už \$100.00 auką
"Eglutei", a.a. kun. S. Ylai pagerbti.*

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Yearly subscription—\$7.00; single copy—\$0.75. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

ŠVENTĄ NAKTĮ

Ritonė Jotvingytė

Jėzuliuk, mažuliuk,
Nors Tu nedidutis,
Cit neverk, cit neverk, —
Būk ramus, gerutis.



Tuoj pas mus nuostabus
Angelas šią naktį
Iš dangaus atkeliaus
Pasakų Tau sekti.

Kanklėm gros lig aušros
Ir skardens trimitą —
Skleis žinias į minias
Apie šventą rytą.



DEBESĖLIO KALĖDOS

Ritonė Jotvingytė



Vieną vakarą dangumi plaukė debesėlis ir žiūrėjo į žvaigždes.

— Tai šviesios! Norėčiau ir aš, kaip tos žvaigždės mirgėti, — svajojo debesėlis.

Staiga debesėlis klestelėjo žemyn.

— Ei, kas įvyko? — klausė meteoras.

— Ko tik neužkliuvau!

— Ko tik neužkliuvai? Už ko?

— Už ko! Už ko! — pykčiojo debesėlis. Už spindulio! Tai va, už ko!

— O nežiopsok! Užkliūsi - suplyši ir turėsi išsilyti, — mokė meteoras.

— Suplyši! Išsilysi! O kas tau! — nepatiko debesėliui meteoro pastabos.

Meteoras karštas. Ir piktas. Visada skuba. Visada dega. Ir dabar, įkaitęs, raudonas, kad švilpė tai švilpė žemyn.

— Didelis čia daiktas, kad debesėlis pyksta! Didelis čia daiktas, kad jis gražus! Vistiek žioplas! Ir išdidus, — šnypštė meteoras.

— Žinai, debesėli, meteoras tiesą sakė. Jei užkliūsi, kaip gi kitaip — turėsi išsilyti, — mokė debesėlį iš nežinia kaip, netoliese atsiradęs angeliukas.

— Ot ir ne! Aš ne tas, kuris lyja!

— Kaip tai, ne tas? Visi debesėliai lyja, — sakė angeliukas.

— Ot ir ne!

— Tu, debesėli, galbūt esi labai jaunas, kad to nežinai... O gal tu visai net ne debesėlis?



— Tai dabar jau ir gana! Žinoma, aš debesėlis. Bet lyti — tai jau ne!
 — Ne?
 — Ne!



— Tai keista! — angeliukas net sparnelius pajudino.
 — Visai ne keista, — sakė debesėlis.
 — Keista, debesėli, keista! Kur gi ne! Kodėl tu nemoki lyti?

— Dėl to, kad snigti daug smagiau!

— Tikrai?

— Žinoma! Va, žiūrėk!

Ir debesėlis padulkino net keliolika snaigių.

— Kas jis? — mąstė debesėlis. — Kalba, kaip žinovas, narsus, kaip meteoras... Kas jis? Gal paklausti?

Ir paklausė:

— Ar tu tikrai žinai, kas tu esi?

— Aha, debesėli! Tikrai! Aš žinau ir ką tu galvoji... Bet yra kitaip, debesėli. Pamatysi... Būk ramus — aš tikiu, kad tu sniegalius. Tu toks minkštas... Lyg pūkais apklotas.

Debesėlio snaigės angeliukui nedavė ramybės. Snaigės jis matė pirmą kartą ir jam rūpėjo su jomis pažaisti.

— Imsiu ir pasisėmsiu saują! Nei pyks, nei ką!

Ir, suglaudęs sparnelius, tik plast į debesio vidurį. Snaigės sujudo. Vienos kilo aukštyn, kitos sukosi, o kai kurios pamažu krito žemyn.

— Tu, debesėli, esi labai geras! Tu ypatingas!

Debesėlis kuklus.

Esu tik paprastas sniego debesėlis. Kuo nors ypatingas tikrai neesu.

— Esi! Esi, debesėli! Tu tikrai ypatingas!

Angeliukui buvo linksma. Jis šokinėjo po visą debesį, sėmė sniegą, bėrė žemėn ir kalbėjo:

— Tu ir draugiškas, debesėli. Nepyksti, kad žaidžiu tavo snaigėmis.

Debesėlis šypsojosi. Angeliukas prisiminė kitą debesį. Jis pasakojo:

— Žinai, aš vieną kartą patekau į tokį debesį, kuris buvo didelis ir tamsus. Beveik juodas. O matytum, koks piktas! Daužėsi. Šėlo. Net žaibas ėmė pykti. “Nusibodai”

— pasakė žaibas ir atkišo ugnies peilį. Debesys užkliuvo, plyšo ir išsipylė. Buvo baisu. Teko ir man. Gerai, kad saulė ir vėjas pagailėjo. Be jų — nežinau, kas būtų buvę.



- Ką gi jie tau gero padarė?
- Jie išpustė man sparnelius, — sakė rimtai angeliukas. — Jie mano draugai!
- Nesuprantu tavęs, — kalbėjo debesėlis. — Jei aš būčiau angelas, aš kojos iš dangaus nekelčiau... O tavęs pilna visur...
- Taip nesakyk, debesėli! Aš tada skridau atlikti pareigos.
- Pareigos? O kokios gi tavo pareigos? Gal tu ir dabar keliauji kokiais reikalais?
- Taip, debesėli, taip! Atspėjai!
- Eik, jau eik! Ką tu toks mažas gali nuveikti?
- Aš, debesėli, giedu. Angelų chore... Ploniausiu balsu.
- Balselis tavo tai tikrai plonas... Tik nesuprantu, kodėl tu ne danguje? Gal tu paklydai? — rūpinosi debesėlis.
- Ne, debesėli, nepaklydau. Aš keliauju į Betliejų.
- Į Betliejų?
- Aha! Į Betliejų, debesėli.
- Angeliuko kalba darėsi lėta ir tyli. Jis pavargo ir norėjo miego.
- Bet į Betliejų yra labai toli, — rūpėjo debesėliui.
- Taip, debesėli. Labai toli.
- O kada tau reikia būti tenai?
- Šią naktį.
- Šią naktį?
- Aha, debesėli! Šią naktį...
- Kodėl?
- Dėl to, kad šią naktį, Betliejuje, gims Kūdikis. Jis bus pasaulio Valdovas. Viso — dangaus ir žemės. Jo vardas bus Jėzus. Turėsiu ten būti, debesėli, turėsiu... Aš giedosiu Kūdikiui...
- Nors tu esi angeliukas, bet galvelė tavo pilna visokių niekų...

Debesėlis nejudėjo. Jis mąstė:

— Turiu susikaupti. Ką čia tas mažytis kalba? Bus tas. Bus tas... Et!

— Tikrai, debesėli, taip bus. Tikėk man! Mes angelai, nemeluojam, — skaitė debesėlio mintį angeliukas.

— Taip tai taip! Bet žinia, kurią man sakai yra labai svarbi... O kaip tu viską žinai? — klausė debesėlis.

— Kaip žinau? Paprastai! Gabrielius pasakė. Jis vyriausias angelas. "Eikite ten, kur vargonai" — sakė jis: "Ten išmokys jus giedoti". O kai paklausiau, ką giedosim, atsakė: "Gloria in Deo"... Gabrielius dar vieną žodį sakė, bet aš negalėjau jo prisiminti. Tik paskui, kitas angelas man pasakė.

— Kodėl pasakė?

— Jis, kai išgirdo mane giedant, ėmė juoktis. Aš — verkti.

— Ko?

— Kaip tai ko? Man graudu buvo, kad jis juokiasi iš manęs. "Negražu", — pasakiau. "Tu toks didelis ir vis dar nežinai, kada reikia juoktis!" Tada ir pamokė. Angelas Mykolas pasakė, kad tas žodis yra "excelsis".

— Tai dabar jau ir gana! Angelas esi, o kai reikia garbinti Dievą, tu į dūdas... verkti...

— Aš, debesėli, kai pasidariau angeliuku, buvau dar labai mažas. Ir kalbėjau labai nedaug. Aš vis dar mokaus, kaip reikia tarti žodžius... Dėl to ir su "gloria" taip išėjo.

Angeliuko akys merkėsi. Jis beveik miegojo. Debesėlis nerimo. Skubėjo klausti:

— O kaip tu atrasi kelią į Betliejų?

— Žvaigždė. Bus žvaigždė... Šviesi ir didelė. Kitočia nei visos...

— Papūtė vėjas. Debesėlis pajudėjo. Plaukė greičiau ir greičiau...

Atėjo naktis. Staiga sušvito. Debesėlis matė, kaip atsidarė dangus. Pasirodė šviesi žvaigždė. Ji, tikrai, buvo kitokia.

— Mažytis tiesą sakė! Reikia skubėti! Vėjeli, pūsk smarkiau, — prašė debesėlis.



Vėjas klausė. Debesėlis pasuko ten, kur žvaigždė...

Kai priartėjo prie Betliejaus, debesėlis nustebo. Kur sustojo žvaigždė, buvo tik paprastas tvartelis. Bet žmonių buvo daug. Turtingų ir vargšų. Net trys karaliai buvo ten. Bet daugiausia piemenėlių ir gyvuliukų.

Voverytės sėdėjo rankytes sudėję ir lingavo.

— Gal meldžiasi? — nežinojo debesėlis.

Kiškiai buvo ramūs. Nei šokinėjo, nei striksėjo. Debesėlis matė, kad ir jautis nulenkė galvą... O avytė, kai tik atbėgo, tuoj atsiklaupė ant visų keturių kelių.

Debesėlis išgirdo "Gloria in excelsis Deo"... Jis sukruto kelti angeliuką:

— Visi jau čia! Kelk mažyti ir tu! Kelk!

Bet angeliukas nemiegojo. Jis klūpėjo. Jo veidelis spindėjo džiaugsmu ir visas jis, tarytum, švytėjo. Angeliuko rankose buvo knyga. Debesėlis paklausė:

— Kokią tu knygą skaitai? Kas ten surašyta?

— Gaidos, debesėli. Žinai — do, re, mi...

Debesėlis matė, kaip angeliukas ištiesė kakliuką ir labai plonu balseliu ėmė giedoti:

— 'Gloria in... Deo'.

Ką girdėjo ir matė, debesėliui buvo labai gražu. Bet jis norėjo matyti dar geriau ir dar daugiau. Debesėlis nusileido žemyn.

— Taip žemai nebuvo dar nė vienas debesėlis, — mąstė jis.

Jis nebuvo išdidus. Ne. Bet buvo įdomu žinoti, kad jis ne toks, kaip visi... Susimąstęs ir smagus, debesėlis nepastebėjo eglės. Užkliuvo už viršūnės ir įplyšo...

Eglės šakos pasidarė baltos. Jose ilsėjosi debesėlis.

— Žiūrėkite! Žiūrėkite! — šaukė žmonės, — žiūrėkite, kokia graži eglė!



— Dėkui, debesėli, kad mane atskraidinai. Būk čia, kol patiks. Kai nusibos, tik panorėk, ir tu vėl būsi, kuo buvai, — pažadėjo angeliukas.

— Esu tik sniegas eglės šakose...

— Nesirūpink! Sakiau tau, kad esi ypatingas...

— Sakei, — prisiminė debesėlis.

Jis buvo laimingas. Tiek pamatė! Tiek sužinojo! Tik jam buvo graudu, kad Kūdikis gimė tvartelyje. Jis net ašaroti ėmė. Iki ryto, debesėlis išverkė visas ašaras...

Aušo Pirmų Kalėdų diena. Kai saulė patekėjo, debesėlis, virtęs vandens klaneliu, gulėjo po eglės šakomis.

— Aukštai buvo smagiau, — galvojo debesėlis, — iš ten ir žvaigždės gražiau atrodo... Tik pagalvojo, ir debesėlis jau kilo aukštyn...

— Iš visų debesų, aš tikrai esu laimingiausias! Dabar suprantu, kodėl angeliukas mane 'ypatingu' vadino...

Baltas ir lengvas, jis visą Pirmų Kalėdų Dieną praleido virš Betliejaus.



KUČIŲ VAKARO STEBUKLAS

Laima Sruoginytė

Vasario 16 gimnazijos mokinė



Mieli skaitytojai, ar žinote, kas yra legenda? Tai nepaprasta pasaka, kurią išgirstame iš savo tėvelių, o jie iš savo tėvelių, ir taip toliau. Jei valandėlę pasiklausysite,

jums papasakosiu legendą, gražią legendą, kurią man pasakojo senelis. Tai buvo gruodžio 23 diena.

Sėdėjau aš ant kėdutės ir mezgiau, kaip buvau mąmytės pamokyta. Lauke buvo šalta ir snigo. Senelis sėdėjo ant didelės kėdės prie krosnies ir atydžiai stebėjo ugnelę. Turbūt buvo susimąstęs. Mūsų katinas, susirietęs kampe, tik tupėjo ir spoksojo.

— Anele, ateik čia pas mane, — švelniai prabilo senelis. — Sėsk man ant kelių, kol tau papasakosiu gražią pasaką apie Kūčias.

Aš tuoj nubėgau pas senelį ir atsisėdau jam ant kelių. Senelis ėmė pasakoti.

— Klausyk atydžiai, Aneliuke. Juk tu gerai žinai, kad gyvulėliai negali kalbėti. Tai yra, jie nekalba žmonių kalba. Bet vis dėlto jie turi daug ką pasakyti. Per visus metus jų širdyse susirenka visokiausi skundai, o taip pat ir pagyrimai mums žmonėms. Jie nori mums pasisakyti, ką jie jaučia. O ar tu, Aneliuke, supranti, ką Margis sako, kai suloja?

— Ne, seneli, nesuprantu. Turbūt jis kaulo prašo...

— Taigi, vaikeli, mes negalim tikrai suprasti, ką gyvulėliai nori mums pasakyti. Mes galime tik atspėti, ko jie nori, juos pašerti, paglostyti. Bet Dievas, būdamas labai geras ir gailestingas, suprato gyvulių norus. Jis galvojo, kaip čia jiems padėti.

— Ar sugalvojo, seneli?

— Taigi vaikeli, sugalvojo. Dievas nutarė gyvulėliams duoti vieną valandą metuose, kuomet jie gali kalbėti žmonių kalba. Ta valanda būtų kaip tik Kūčių naktį, nes tą naktį Jėzus gimė. Pirmieji jį pasveikino gyvulėliai, nes jis tvartely gimė.

— Žinok, Aneliuke, — tęsė senelis, — jei Kūčių naktį nueisi į tvartą dvyliktą valandą, nenustebk, kad visi gyvulėliai prašneks žmonių kalba — net lietuviškai.

Baigęs pasakoti, senelis man liepė eiti mamai padėti ruošti Kūčioms, o jam leisti pailsėti. Senas žmogus juk pavargsta taip ilgai kalbėdamas. Ir iš tikrųjų, kol nulipau jam nuo kelių, jis jau buvo užmigęs.

Visą dieną galvojau apie tą senelio pasaką. Mama supykusi mane net žiopiuke pavadino, kai netyčia barščius išverčiau. Vakare, gulėdama lovoje, negalėjau užmigti. Vis mąščiau, ką gyvulėliai man pasakytų ir ar aš juos suprasčiau. Nutariau, kad Kūčių naktį nueisiu į tvartą pasiklausyti.



Kūčių dienos rytą atsikėliau anksti. Kūčių diena yra ypatinga. Kiekvieną valandą brangindavau, nenorėdama, kad taip greitai prabėgtų. Bet šiandien vis laukiau, kad vakaras greičiau ateitų, kad mėnulis pasirodytų ir būtų naktis.

Į vakarą suvažiavo giminės. Privežė daug dovanų. Bet ši kartą man dovanos nerūpėjo. Kai pagaliau susėdome prie Kūčių stalo, man ir silkės nebuvo skanios, ir agurnų pienas nesaldus. Aš greitai greitai viską suvalgiau, nekantriai laukdama, kol kiti pabaigs.

— Ko taip skubi, Aneliuke? — paklausė mama. — Juk mes visi tik pradėjome valgyti. . .

Nenorėjau sakyti, kodėl skubu. Žinojau, kad mama neleistų man naktį eiti į tvartą. Ir dar per tokius šalčius! O tėvelis ko gero net duris užrakintų, kad negalėčiau išbėgti. Todėl tylėjau. Tik senelis, sėdėdamas kitame stalo gale, žinojo, kodėl aš tokia nekantri. Iš jo akių mačiau, kad jis mano paslapties neišduos.

Pagaliau svečiai skirstėsi namo. Buvo maždaug dešimta valanda. Aš greit nubėgau į savo lovytę ir pasiruošiau gulti. Kaip sunku buvo sulaukti vidunakčio! Vis žiūrėjau į laikrodį, kaip lėtai slinko minutė po minutės.

Galų gale abi laikrodžio rankos sustojo ties dvylikta valanda. Iššokau iš lovos, užsimoviau batus, užsimečiau švarkelį ir išbėgau.

Lauke vaizdas buvo pasakiškai gražus. Mėnulis apšvietė sniegu išklotus laukus. Pušys buvo pasipuošusios sniego vainikais. Bet dabar nebuvo laiko gėrėtis gamtos grožiu. Man rūpėjo skubėti į tvartą.

Įėjus į tvartą, mane pasitiko jauki šiluma.

— Linksmų Kalėdų, gyvulėliai! — palinkėjau.

Nenustebau, kai man atsakė:

— Linksmų Kalėdų ir tau, mergaitė!

Pirmiausia priėjau prie karvių ir joms tariau:

— Ačiū, karvytės, kad mums pienelio ir sūrio duodate. Be jūsų mums žmonėms būtų daug sunkiau gyventi.

Karvės palingavo galvas ir atsakė:

— Ačiū, kad mus pašeriat ir pamelžiat. Bet, mergaitė, kai kitą kartą ateisi mus pamelžti, nepyk, kad tau reikia anksti keltis. Nusišypsok nors ir mums. . .

— Ačiū, karvutės, už patarimą, — tariau, truputį susigėdusi. Tuomet priėjau prie Juodžio, mūsų arklio.

— Ačiū, arkliuk, kad mūsų šeimynėlę visur veži ir kad padedi tėveliui laukus apdirbti.

— Dėkui ir tau, ir šeimynai už pastogę, ypač žiemos metu. Dėkui ir už pašarą. Bet mergyte, būk gera ir paprašyk savo tėvelio, kad manęs nebartų, kai ne taip greitai bėgu. Mat, ir aš kartais pavargstu.

— Gera, arkliuk, aš tėveliui pasakysiu. . .

Paglosčius Juodį, nuėjau prie šunelio Margio:

— Margi, ačiū, kad pažaidi su manim ir net leidi užuodegos patampyti. Ir ačiū, kad saugoji mūsų namus.

— Man malonu su tavim pažaisti, — atsakė šuo. — O namus saugoti tai mano darbas. Bet nelaikykit manęs pririšto taip ilgai. Man kartais pasidaro nuobodu vienam, noriu su jumis visais pabūti.

Aš jį paglosčiau ir pažadėjau jo norą įvykdyti. Priėjusi prie katės Murkos padėkojau jai, kad mums peles išgaudo. Ir jos kačiukus pagyriau.

— Ar negalėtum paprašyti Margio, kad manęs nesivytų ir kad nelotų taip baisiai, — paprašė Murka. — Ir dar jam pasakyk, kad mūsų pienelio neišlaktų. . .

Tuoju pasikalbėjau su Margiu apie tuos reikalus, ir jis pasižadėjo pasitaisyti. Pasikalbėjus su gyvulėliais, pasijutau pavargusi. Atsiguliau ant kvepiančio šieno ir užmigau.



Kai nubudau, saulė jau švietė pro langą. Aš gulėjau savo mažame kambarėlyje, savo lovytėj. Mama atėjo palinkėti linksmų Kalėdų.

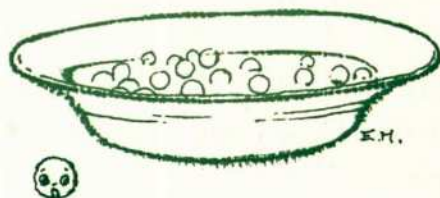
— Aneliuke, kodėl tu taip keistai žiūri? — paklausė mama.

O aš negalėjau susilaikyti ir ėmiau mamytei pasakoti, apie praėjusios nakties įvykius. Mama kantriai klausė, net nusišypsodama.

— Mamyte, tik man neaišku, ar aš visa tai sapnavau,
ar taip tikrai buvo?



Ir iki šios dienos nežinau, kas iš tikrųjų įvyko tą Kū-
čių naktį. Tik žinau, jog nuo to laiko aš vis su šypsena
einu į tvartą pas karvutes, kad tėvelis Juodžio nebebara,
kad Margi nuo grandinės paleidžia palakstyti. Margis
nebegainioja katės ir nebelaka jos pieno.



IR VĖL LEDYNŲ MIESTE

Teta Audronė

Kelionė į Ledynų miestą atrodė labai ilga. Nors Cepelinui labai patiko lankyti draugus, jau buvo pasiilgęs Leduko, Snaigytės, ir žinoma, Snieguolio.

— Mama — susirūpinęs klausė — ar mane atpažins Snieguolis? Gal bus pamiršęs ir norės likti pas Leduką?

— Ne, Cepelinuk — guodė mama — šuneliai niekad nepamiršta savus. Jie ištikimi gyvuliukai. Pamatysi kaip Snieguolis bus tavęs išsiilgęs!

— O gal mus užmiršo? — dar vis rūpinosi Cepelinas.
— Gal Snaigytė ir Ledukas nebenorės draugauti daugiau — juk mūsų taip ilgai nebuvo namuose.

— Cepelinau, tu tiek nesirūpink. Viskas bus gerai. Juk tu rašiai draugam, ir siuntei atvirutes. O vis vien, geri draugai lieka draugais — jie nepamiršta. Ar tu pamiršai savus draugus? — tėtė irgi ramino Cepeliną — ir dar jiems tiek lauktuvių vežė!

Ledynų miestas laukė sugrįžtant Pingvinų šeimos. Ne visuomet pingvinai turi tiek progų keliauti po pasaulį, ir visiems buvo įdomu išgirsti kelionės įspūdžius. Ir, žinoma, visi norėjo sutikti mažąją Žiemutę.

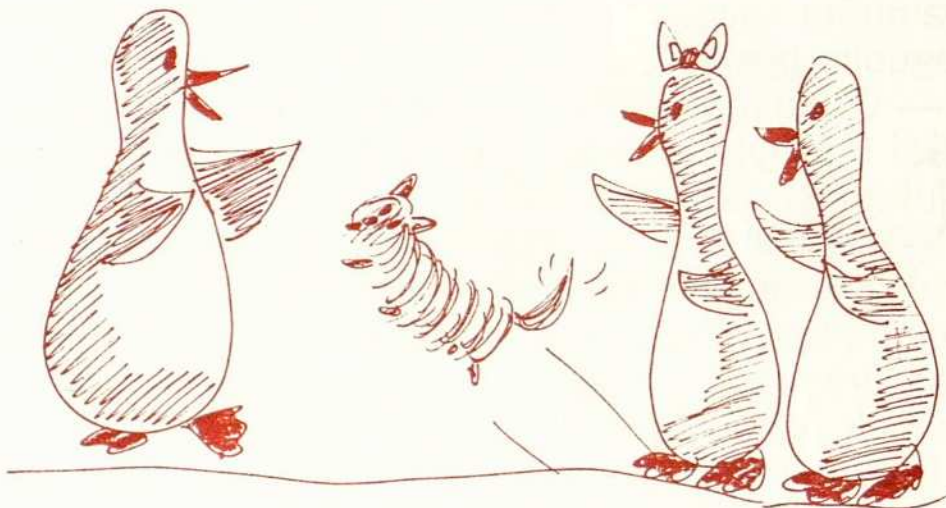
Pagaliau lėktuvui nusileidus, ir Pingvinų šeimai išlipus, jie pamatė kad beveik visas miestas jų laukė.



— Valio, valio laimingai sugrįžę namo — šaukė ir plojo miesto gyventojai.

Staiga Cepelinas pamatė Leducą ir Snaigytę ir pasi-leido bėgti pas juos.

— Va, ten Cepelinas, — šaukė Leducas — bėgam! O Snieguolis, išgirdęs Cepelino balsą, iššoko iš Snaigytės rankų ir vizgindamas uodegą nulėkė tiesiai į Cepelino glėbį. Snieguolis tiek aplaižė Cepeliną, kad Snaigytė pradėjo juoktis: — Tau nereikės net maudytis, Cepelinai!



— O, aš jūsų visų taip pasiilgau — vis kartojo Cepelinas. — Atvežiau visokiausią dovanėlių. Tik palaukite kol paragausite medaus — tai žinosite kas yra skaniausias maistas visam pasaulyje. — Dar pagalvojęs pridėjo: — žinoma, šalia žuvinių cepelinų. . .

— Mes norime pamatyti Žiemutę — paprašė draugai. Turime ir mes jums dovanėlių, bet vėliau.

Cepelinas, didžiudamasis, supažindino draugus su Žiemute ir paaiškino, kad jinai dar truputį per maža su jais lakstyti, bet greitai užaugs.

— O, kokia graži — vis kartojo Snaigytė — ar galiu ją palaikyti? — dar paklausė.

— Trumpam — atsakė ponja Pingvinienė — nes turim pirma grįžti į namus, išsipakuoti ir pailsėti. O vakare

galėsite džiaugtis ir ją man prižiūrėti, nes miesto rotušės salėje bus mums priėmimas. — Na, einam — tikrai visi esame išvargę.

Cepelinas labai nenoromis skyrėsi nuo seniai nematytų draugų, nors ir žinojo kad neilgam. Jam buvo truputį keista vėl važiuoti sniegomobiliu; jį apėmė nuovargis ir kartu su Snieguoliu užmigo.

Vakare visa šeima nuėjo į miesto salę puotai. Ponas Pingvinas padėkojo miesto gyventojams už tokį nuoširdų priėmimą. Po vaišių vaikai grįžo namo o ponai Pingvinai ilgai pasakojo apie kelionę ir atsakinėjo į klausimus. Namuose Cepelinas, Snaigytė ir Ledukas prižiūrėjo Žiemutę ir dalinosi dovanomis ir lauktuvėmis. Jis tiek daug turėjo ką pasakoti, kad nežinojo kur pradėti...

Snaigytei smagiausia buvo laikyti Žiemutę. Ledukas įsismaginęs atidarinėjo visas lauktuvių dėžes, kartodamas — Čia kaip Kalėdos! Negaliu patikėti, kiek tu mums visko privežei. Ačiū labai, Cepelinai! Draugams buvo sunku viens kitu atsidžiaugti.



Sekančią dieną ponja Pingvinienė priminė Cepelinui parašyti visiems vaikučiams padėkos laiškučius. Cepelinas ir mama praleido visą rytą rašydami laiškus ir linkėjimus Šv. Kalėdų šventės proga. Tada jiedu nuėjo į paštą išsiųsti laiškus ir sveikinimus.



Kadangi Kalėdų šventė jau artėjo, Cepelino mama ir tėtė turėjo daug darbo kad suspėtų tinkamai pasirengti. Cepelinas padėjo tėveliams prižiūrėdamas Žiemutę ir būdamas labai paklusnus.

**Cepelinas, Snaigytė, Ledukas ir Žiemutė
linki visiems "Eglutės" skaitytojams
linksmų ŠV. KALĖDŲ ir laimingų
Naujų Metų!**



KAS ĮVYKO GRUODŽIO MĖNESI

paruošė Vytautas Abromaitis

- 1639 Jonas Bronk nupirko iš indėnų dabartinį Bronx (į šiaurę nuo Manhattano) už 2 šautuvus, 2 virdulius, 2 švarkus, 1 bačkutę cider, 6 monetas ir 2 marškinius.
- 1776 George Washington perkėlė kariuomenę per Delaware upę.
- 1818 Oberndorf (Austrijoje) pirmą kartą giedota Fr. Gruber *Tyli naktis*.
- 1824 Pietų Amerikoje Peru valstybė tapo nepriklausoma.
- 1835 New Yorke gaisras sunaikino apie 6000 namų.
- 1845 Didžiulė Texas teritorija priimta į Uniją.
- 1853 JAV nupirko iš Meksikos Arizoną ir Naująją Meksiką.
- 1863 Rusai pakorė sukilimo vadą kunigą Antaną Macijauską.
- 1869 JAV-se (Wyoming) išleistas įstatymas leidžiantis moterims balsuoti. W. F. Semple iš Mt. Vernon užpatentavo kramtomąją gumą.
- 1898 Taikos sutartimi su Japonija JAV gavo Filipinus, Porto Rico, Guam.
- 1901 W. K. Roentgen gavo pirmąją Nobelio premiją iš fizikos.
- 1903 Orville ir Willbur Wright pakilo į orą mašina, sunkesne už orą.
- 1911 Norvegas keliautojas-tyrinėtojas Amundsen pasiekė Pietų ašigalį.
- 1918 Lietuvoje M. Sleževičiaus vyriausybė paskelbė atsisaukimą stoti savanoriais į naujai formuojamą kariuomenę.
- 1921 Mirė populiari rašytoja Julija Žymantienė-Žemaitė (g. 1845).
- 1926 Lietuvoje perversmo keliu tautininkai perėmė valdžią.
- 1941 Japonai užpuolė Pearl Harbor, įtraukdami JAV-bes į karą.
- 1943 Teherane Rooseveltas ir Churchillis nurašė Pabaltijo valstybes į nuostolius Stalino naudai, kad laimėtų daugiau paramos iš rusų.
- 1958 JAV paleido į orbitą raketą 10-B (1,500 mylių aukštyje).
- 1959 JAV-se mirė paskutinis civilinio karo dalyvis (konfederantas) Walter William, sulaukęs 117 metų.
- 1966 Mirė Walt Disney.
- 1967 Louis Washansky išgyveno 18 dienų su kito žmogaus širdimi.
- 1972 JAV raketa *Apollo 17* (Cernan ir Schmitt) nusileido ant mėnulio.



GALVOSŪKIAI

I. ATSPEK!

1. Padėk ant balto, bus baltas.
Padėk ant juodo, bus juodas.
Jei pastatysi, saulę pamatysi.
Kas jis?
2. Kai sušala, stiklu skamba,
kai sušyla, į dangų kyla.
Kas jis?
3. Ar eglutę be spyglių
Kada nors matei ir tu?
Turi ji lapus gražius,
Bet spalvotus, ne žalius!
Kas ji?

II. Atspėk kiekvieną žodį ir pamatysi, ką gausi.

- | | |
|-------------------------|---------|
| 1. Arti gyvenąs žmogus. | 1. |
| 2. Kas yra aplinkui. | 2. |
| 3. Naudojamas kelionei. | 3. |
| 4. Kur Jėzų paguldė. | 4. |
| 5. Aukštai virš žemės. | 5. |
| 6. Padarytas iš odos. | 6. |
| 7. Baltas ir šaltas. | 7. |

Koki žodį gavai išilgai?

ATSAKYMAI: I. 1. stiklas, vanduo, 3. laikraštėlis "Eglutė".

II. 1. kaimynas, 2. aplinka, 3. lagaminas, 4. ėdžiose, 5. dangus, 6. odinis, 7. sniegas.

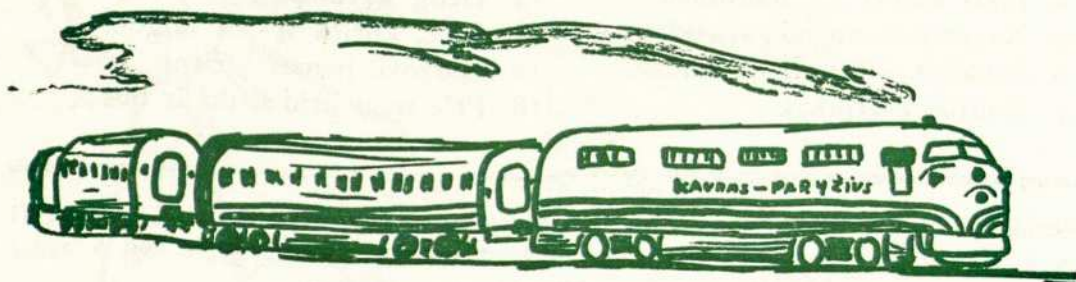
III. SURASK!

Kvadrata surask rogėse įrašytus žodžius.

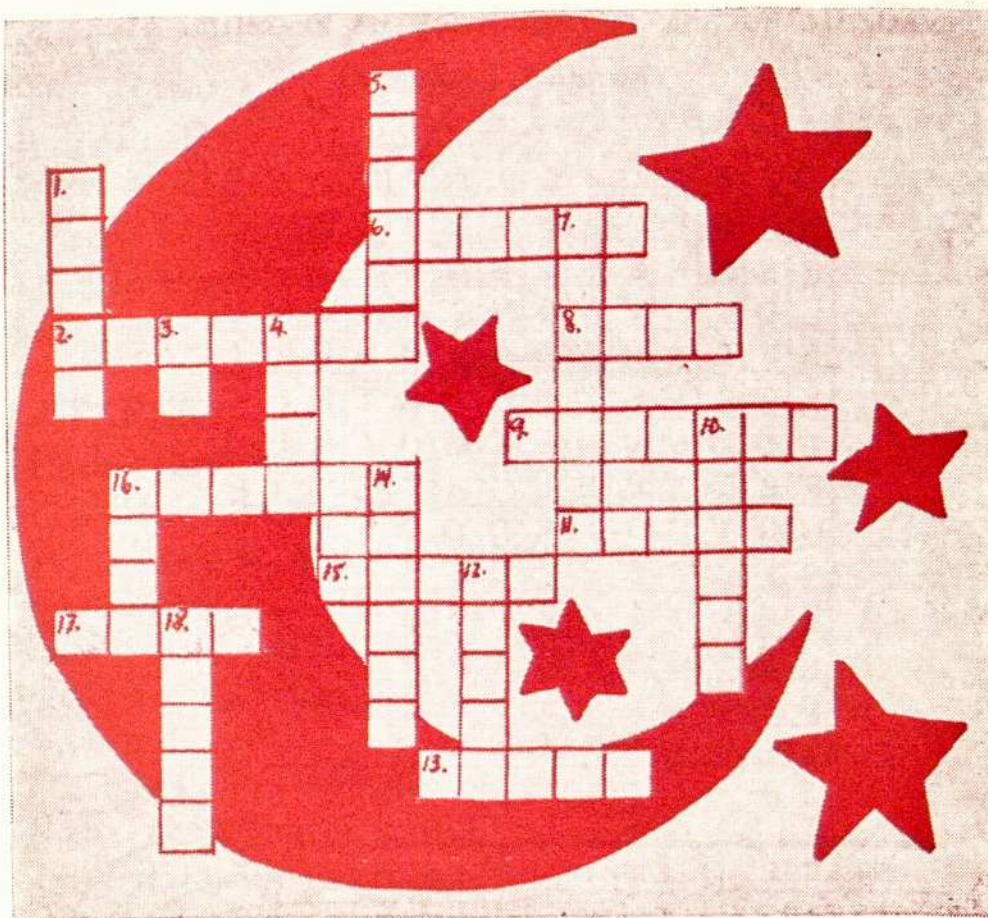
(paruošė L. Underienė)

O	Š	B	P	Ū	G	A	D	A	P	R	O	N	S
S	A	G	E	I	N	S	Y	L	R	D	S	T	O
R	L	M	K	Ė	T	V	E	M	A	Š	L	I	Ž
L	O	T	S	V	N	D	M	Ė	G	A	V	R	Ū
K	T	Š	P	N	A	O	D	N	R	L	Ū	O	I
K	U	A	R	S	I	Č	B	I	K	T	M	G	Č
E	S	M	U	N	M	E	R	V	O	I	K	U	A
P	Ė	E	S	Č	L	I	G	B	T	S	S	T	P
U	G	I	Ū	Š	O	K	D	O	Ž	V	Y	Ė	T
R	I	Ž	T	Ė	Ž	Č	Ū	S	S	B	A	S	L
Ė	A	N	V	Y	E	R	S	A	Š	E	C	D	G
R	N	S	Ė	D	I	L	S	D	A	O	N	Č	U
P	S	I	B	R	N	K	T	J	R	Ė	B	I	O
K	E	O	K	Š	A	L	I	K	A	S	N	V	S

SNIEGAS	ŽIEMA	ROGUTĖS
LEDAS	SLIDES	PŪGA
PAČIŪŽOS	SNIEGOSENIS	ŠALIKAS
SNAIGĖS	ŠALTIS	KEPURĖ



IV. MĖNULIO KRYŽIAŽODIS



Skersai:

2. Kas naktį šviečia?
6. Ne stora, laiba.
8. Malūne grūdus...
9. Žiemą ... krenta.
11. Blogai jaučiasi.
13. Pikti žvėrys ... dantimis.
15. Negražusis ančiukas pavirto...
16. Paukštis, kuris dieną miega.
17. Gudrus žvėriukas.

Žemyn:

1. Šalčiausias metų laikas.
3. Neigimo žodis.
4. Mergaičių žaislas.
5. Užsispyręs gyvulys.
7. Prie namų laikomas gyvulys yra...
10. Paukštis, kuris kukuoja.
12. Daug gyvulių.
14. Gėlė, kurios sėklos migdo.
16. Daržovė panaši į žirni.
18. Prie trijų pridėk du ir bus...

Mėnulio galvosūkio atsakymai — Skersai: 2. mėnulis, 6. liekna, 8. mala, 9. sniegas, 11. serga, 13. kanda, 15. gulbė, 16. pelėda, 17. lapė. Žemyn: 1. žiema, 3. ne, 4. lėlė, 5. asilas, 7. naminis, 10. gegutė, 12. banda, 14. aguona, 16. pupa, 18. penki.



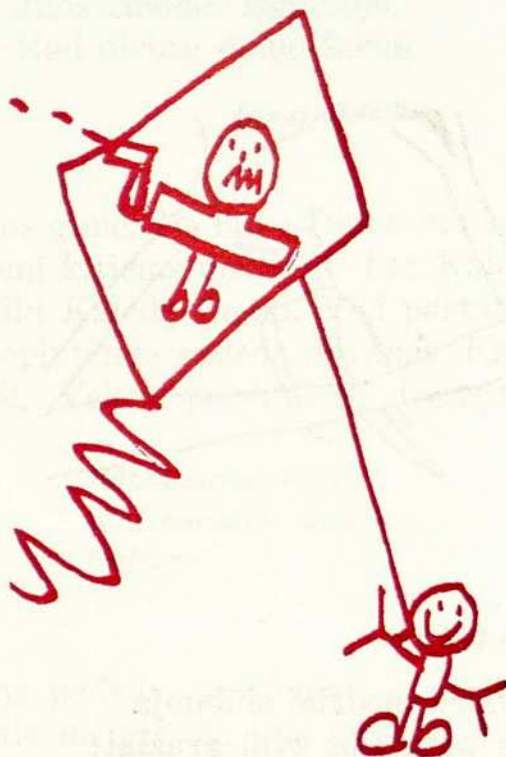
STEBUKLAI APLINK MUS...

Rašo K. Donelaičio mokyklos mokiniai Čikagoje

MANO LĖLYTĖ

Mano lėlytė vardu Aušrytė.
Jos plaukai yra aušriniai,
Jos drabužiai kaip katytės —
auksiniai.
Ji turi trumpus plaukučius —
labai gražius.
Jos rankytės mažytės —
kaip pelytės kojytės.
Tai matai,
tokia mano Aušrytė:
prasideda su drabužiais katytės
ir baigiasi su pelytės kojytėm...

*Baltija Udrytė, 8 m.
Jackson, Michigan*



APIE AITVARĄ

Leisk,
leisk
ir nepaleisk!

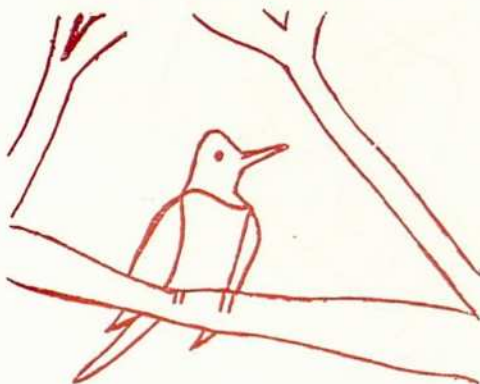
*Almis Udrys
Jackson, Michigan*

AŠ MIEGU ANT ŽOLĖS...

Paukščiai skrenda laukuose,
Aš miegu ant žolės.
Žuvys plaukia vandeny,
Angelai gyvena taip toli...

Man patinka gamta,
Kai yra graži, žalia.
Ar yr' šilta, ar šalta
Man tikrai nesvarbu.

Petras Vadopalas



APIE SENĄ AŽUOLĄ

Buvo senas ažuolas
Mano kieme.
Buvo senas paukštis
Tame ažuole.

Tas senas paukštis
Visados miegojo,
O tas senas ažuolas
Nieko nežinojo...

Atėjo vienas bernas
Su kirviu —
Nukirto ažuolėlį
Su paukščiu...

Linas Bendoraitis

GAMTA

Dideli medžiai siūbuoja
Ir petunijos žydi gražiai;
Žalia žolytė auga,
Ir man linksma, linksma labai!

Matau ažuolą ir klevą,
Čiulbančius paukščius girdžiu.
Aplink mane labai gražu, —
Todėl gamtoje man smagu.

Asta Tījūnėlytė



ARAS

Galingas paukštis skrido
Virš Lietuvos laukų,
Stiprus, galingas aras,
Karalius jis visų.

Pakilo jis virš miško
Virš pievų ir laukų,
Pažvelgė ir į miestus,
Dairės virš vandenų.

Bet aras nusileido
Ant mūsų protėvių kapų,
Prisiminė, kad žuvo jie
Toli nuo savo namų.

Lina Šliažaitė

ROBOTAS

Jis padarytas iš metalo:
Jis beveik kaip žmogus.
Neturi jis širdies ar kraujo,
Bet lengvai surūdyja.

Modernių laikų žmonės
Statosi robotus,
Kad jų darbus dirbtų,
Kad žmonėms padėtų.

Yra visokių robotų:
Mažų ir didelių.
Juos žmonės išgalvojo,
Kad dirbtų daug darbų.

Jonas Adickas

Kalėdos yra laikas, kai Kristus gimė. Jis buvo Dievo Sūnus. Kai Kalėdos ateina, visi duoda vieni kitiems dovanas. Per Kalėdas visi džiaugiasi. Maži vaikai tiki Kalėdų Seniu. Visi pastato eglutes namuose ir papuošia. Po eglutėmis sudeda dovanas. Kalėdų metu žmonės eina į bažnyčią. Vėliau pasikviečia draugus arba gimines.

*Rūta Lesniauskaitė
K. Donelaičio mokykla
Chicago*

MIELASIS SENELI,

Ar Jūsų nykštukai daug Jums padeda šią žiemą? Aš daug padėjau savo mamytei ir tėtei šiais metais. Ar Jūs prižiūrėjote ir matėte mano gerus darbelius? Prašau atleisti už tą kartą, kai primušiau savo brolių...

Aš norėčiau gauti naują lėlytę, kuri sako 15 žodžių, žino matematiką, valo dantis, vaikščioja, šoka ir dainuoja operą. Noriu turėti naują sijonuką su kepure ir pirštinėmis. Be to, dar noriu meškiuko, kuris riaumoja, kai patrauki virvelę ir plokštelę apie meškiuką Rudnosiuką... Pagaliau noriu šuniuko.

Jūsų Elenutė

GĒLĒS

Gėlės, gėlės,
Žydi, žydi!

Ką jūs matote?
Ką jūs girdite?

Gėlės, gėlės,
Mano meilės simboliai!

Ar jūs mylite,
Ar jūs jaučiate?

Gėlės, gėlės,
Kur jūs dinkstate
po šiltos vasaros?

Rūta Lesniauskaitė

GIRELĒS DRAUGAS

Stovi girelė vieniša tyliai,
Laukia medeliai draugo vėjelio.
Išsakys, išdejuos paslaptis visas
Greitajam draugui vėjeliui.

Vėjas lekia, skrajoja per girias
Ir pasakoja kitiems medeliams
Paslaptingas naujienas...

Vaiva Vėžytė



KEISTA UOGA

Žiūrėk pro langą,
Žiūrėk lauke,...
Žiūrėk į uogą,...
Kur auga darže.

Supas supynės,
Čiuožia riedukais,
Žaidžia gaudynes,
Žaidžia žvaigždukais...

Visą dieną žaidė,
Bėgo ir juokavo,
Peteliškes baidė,
Šoko ir dainavo...

Jau nežaidžia,
Jau nebėga,
Šviečia žvaigždės,
Uoga miega.

Elytė Yurkutė

1983 METŲ "EGLUTĖS" TURINYS

nr. psl.

EILĖRAŠČIAI

<i>Giedrius, A. —</i>		
Nemunas	2	3
<i>Jankutė, N. —</i>		
Mūsų mamos	5	3
<i>Jotvingytė, R. —</i>		
Nenorėčiau	1	3
Už giružės	3	9
Uodas skrido	6	9
Du draugai	8	8
Šventą naktį	10	3
<i>Kašiubienė, A. —</i>		
Rudenėlis	9	3
<i>Kazanavičienė, A. —</i>		
Žiema	1	17
<i>Lipčiūtė, D. —</i>		
Linksmos dienos	4	3
<i>Norkus, J. —</i>		
Pavasaris	5	26
<i>Palčinskaitė, V. —</i>		
Sraigė	6	27
<i>Rutkauskas, J. —</i>		
Mokinys	7	3
<i>Šimaitis, V. —</i>		
Velykos	3	3
Jau vasara atjojo!	6	3
<i>Šturmienė, E. —</i>		
Trupinėlis	1	29
<i>Tuvimas, J. —</i>		
Abėcėlė	7	12
<i>Žitkevičius, L. —</i>		
Žygis	4	29

PASAKOS IR PASAKOJIMAI

<i>Giedrius, A. —</i>		
Senelė ir Onytė	2	7
Genys girią kerta	2	12

nr. psl.

<i>Gudeliienė, L. —</i>		
Pamoka	7	4
Svečiai iš toli	9	4
<i>Jankus, J. —</i>		
Antanas Giedrius —		
vaikų draugas	2	4
<i>Jankutė, N. —</i>		
Pabėgėliai I	4	4
Pabėgėliai II	5	8
Pabėgėliai III	6	13
<i>Jotvingytė, R. —</i>		
Pilius	4	9
Debesėlio Kalėdos	10	4
<i>O. M. —</i>		
Kur Kalėdos nuėjo?	1	14
<i>Pušelė —</i>		
Visi giedojo	3	4
<i>Sindaskytė, E. —</i>		
Pasaka apie Baltijos		
jūrą	3	18
Debesėlis	5	4
Pasaka apie Kuršių		
marias	8	3
<i>Sruoginytė, L. —</i>		
Kūčių vakaro		
stebuklas	10	13
<i>Tenisonaitė, Z. —</i>		
Kodėl kartais žemė		
dreba	7	13
<i>Teta Audronė —</i>		
Pingvino Cepelino		
svečiai	1	9
P. Cepelino problema	3	14
P. Cepelino kelionė	5	18
P. Cepelinas Bostone	6	3
Cepelino nuotyčiai		
Klevelande	7	7

	nr.	psl.
Cepelino nuotykiai		
Toronte	9	17
Ir vėl Ledynų mieste	10	19

VERTIMAI

M.S. —

Baidyklė (paruošė D.S.)	8	14
----------------------------	---	----

Simko, M. —

Laiminga diena	9	11
----------------	---	----

Wilde, O. —

Milžino sodas (sulietuvino D. Augienė)	1	4
---	---	---

GAMTA IR APLINKA

Kuršių Nerija ir marios	8	21
----------------------------	---	----

Bendorius, A. —

I piliakalni!	2	17
---------------	---	----

C.L. —

Nuostabus bambukas (sulietuvino D.S.)	1	22
--	---	----

Prapuolenytė, A. —

Varlės gyvenimas	3	26
------------------	---	----

Saulaitienė, O. —

Laukiu draugų	4	21
---------------	---	----

Vygantaitė, V. —

Aliaska	9	22
---------	---	----

GALVOSŪKIAI IR ŽAIDIMAI

1,18; 3,22; 5,27; 6,23; 7,21
9,25; 10,24.

	nr.	psl.
--	-----	------

Abromaitienė A. —

4,16

Girniuvienė, M. —

Švilpuko kryžiažodis	8	25
----------------------	---	----

O.M. —

2,27

AR ŽINAI

2,24;

Šiluvos stebuklas	5	16
-------------------	---	----

Abromaitis, V. —

Kas įvyko

sausio mėnesį	1	26
---------------	---	----

vasario mėnesį	2	26
----------------	---	----

kovo mėnesį	3	32
-------------	---	----

balandžio mėnesį	4	24
------------------	---	----

gegužės mėnesį	5	31
----------------	---	----

birželio mėnesį	6	28
-----------------	---	----

liepos, rugpiūčio ir

rugsėjo mėnesį	7	30
----------------	---	----

spalio mėnesį	8	20
---------------	---	----

lapkričio mėnesį	9	21
------------------	---	----

gruodžio mėnesį	10	23
-----------------	----	----

Pušelė —

Marijos ašaros	5	13
----------------	---	----

Sadūnaitė, D. —

Keisti keleiviai	7	26
------------------	---	----

ŠYPSNIUKAI

1,25; 4,32

VAIKŲ KŪRYBA

1,30; 2,30; 3,30; 4,32; 5,24;
6,29; 8,28; 9,29; 10,27.



**“EGLUTĖ” sveikina visus savo
skaitytojus ir bendradarbius
su šventomis Kalėdomis
ir linki gražių
1984 metų!**